

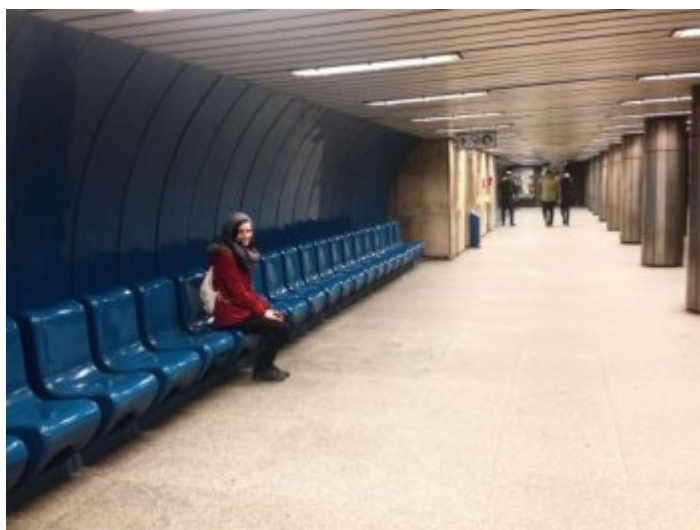
10 důvodů, proč jet na stáž do Českého centra Budapešť

Co dělat, když dokončujete svou studijní kariéru a před vámi je černá díra, propast, temno a zkrátka nevíte co dál? Vycestujte! Moc jsem si nevěděla rady při výběru instituce, kde bych mohla na půl roku zahrnout v rámci absolventské pracovní stáže. Jakožto absolvent Kurátorských studií jsem se v první řadě dívala po galeriích. Rozposlala jsem životopis na všechny strany a čekala. Nic. Pak konečně e-mail. Bohužel, stážisty nepřijímají. Nechápala jsem, jak je možné, že někdo nenajde práci pro člověka, který pro něj chce pracovat zadarmo? Pak mi kamarádka vyprávěla o stáži v Českém centru a od té chvíle vzalo vše rychlý spád. Poslala jsem životopis do Českého centra v Budapešti. Následně mi přišlo pozvání na skypový pohovor. První milé setkání s paní ředitelkou, která v ten den čerstvě nastoupila do funkce. Nadšení. Očekávání výsledků. E-mail. Radost. Tak takhle to začalo.

Tady je 10 vjemů, podnětů a míst, které se mi jako první vybaví, když si na tohle období vzpomenu:

1. **Budapešť.** Když jsem si vybírala místo, kam bych jela na stáž, neměla jsem nejmenší tušení, kde bych měla začít. Proto jsem se rozhodla vybrat si nejdříve město, až potom instituci. Proto je i v tomto seznamu na prvním místě Budapešť, kterou jsem ještě před stáží navštívila několikrát a naprosto mi učarovala. Budapešť je vlastně dost podobná Praze. Velká řeka rozdělující město na starou a novou část (v Budě se bydlí, v Pešti se paří), staré socialistické metro, které ještě před časem brázdilo linku B pražského metra a autobusy Ikarus, které vydávají zvuk jako raněný lachtan a které se také proháněly ještě nedávno i u nás. Najdete tady i spoustu úžasných zákoutí, kaváren a parků, které poskytují klidná útočiště. Budapešť si zkrátka zamilujete hned po prvních minutách.

Na staré lince M3 můžete na metro čekat na těchto stylových retro sedačkách, které na každé stanici mají jinou barvu. Pak nastoupíte na metro, které sice sem tam způsobuje požár, ale doveze vás na přestupní stanici buď s nejstarším metrem na evropském kontinentu (linka M1) nebo můžete vystoupit na křižovatce s nejnovější psychedelickou linkou M4, která byla otevřena teprve v roce 2014.

2. **České centrum.** Hned na druhém místě musí být České centrum a všichni, kdo jsou s ním spojení. Skvělý kolektiv, který mě mezi sebe vřele přijal a ochotně zasvětil do tajů provozu této kulturní instituce. Malé rituály, které jsme si během pár měsíců vytvořili, jako byly vždy otevřené dveře s usmívajícím se kolegou, jakmile jsem zacinkala na zvonek u kola už na začátku ulice, obřad vaření kávy, narozeninové oslavy s čokoládovo-pomerančovým dortem z blízké cukrárny, nervozita před každou akcí, kterou jsme pořádali, to vše se mísí a dává dohromady úžasnou atmosféru, ve které bylo radost půl roku pobývat.

Naše kancelář během výměny kabeláže...

3. **Možnosti.** Během stáže jsem měla několik úžasných příležitostí, kde jsem si otestovala své organizační schopnosti, jako například při [Bohemia Design Marketu Budapešť](#), který zde měl svoji premiéru a stejně tak i při Czech Pub Quizu, který měl takový úspěch, že se koncept nyní přenáší i do Českého centra v Německu. Zároveň jsem měla možnost setkat se se skvělými lidmi jako je pan velvyslanec Juraj Chmiel, ředitelka maďarského festivalu zaměřeného na design [MEED](#) Szilvie Szigeti nebo s Maďary, kteří se velmi zapáleně zajímají o Českou republiku, kterou obdivují a vzhlíží k ní (tady v první řadě musím jmenovat Eszter a hned poté všechny nadšené studenty češtiny :)).

4. **Historie.** Atmosféra města je nezaměnitelná s žádným jiným městem (které jsem dosud navštívila). V Budapešti mají takový krásný zvyk. Nezastavují si centrum novými budovami, pouze opravují (ale také jen v omezené míře) původní budovy, takže na vás ze všech stran na obrovských bulvárech dýchá zašlá sláva doby uherské monarchie, kdy byla Budapešť na výsluní.

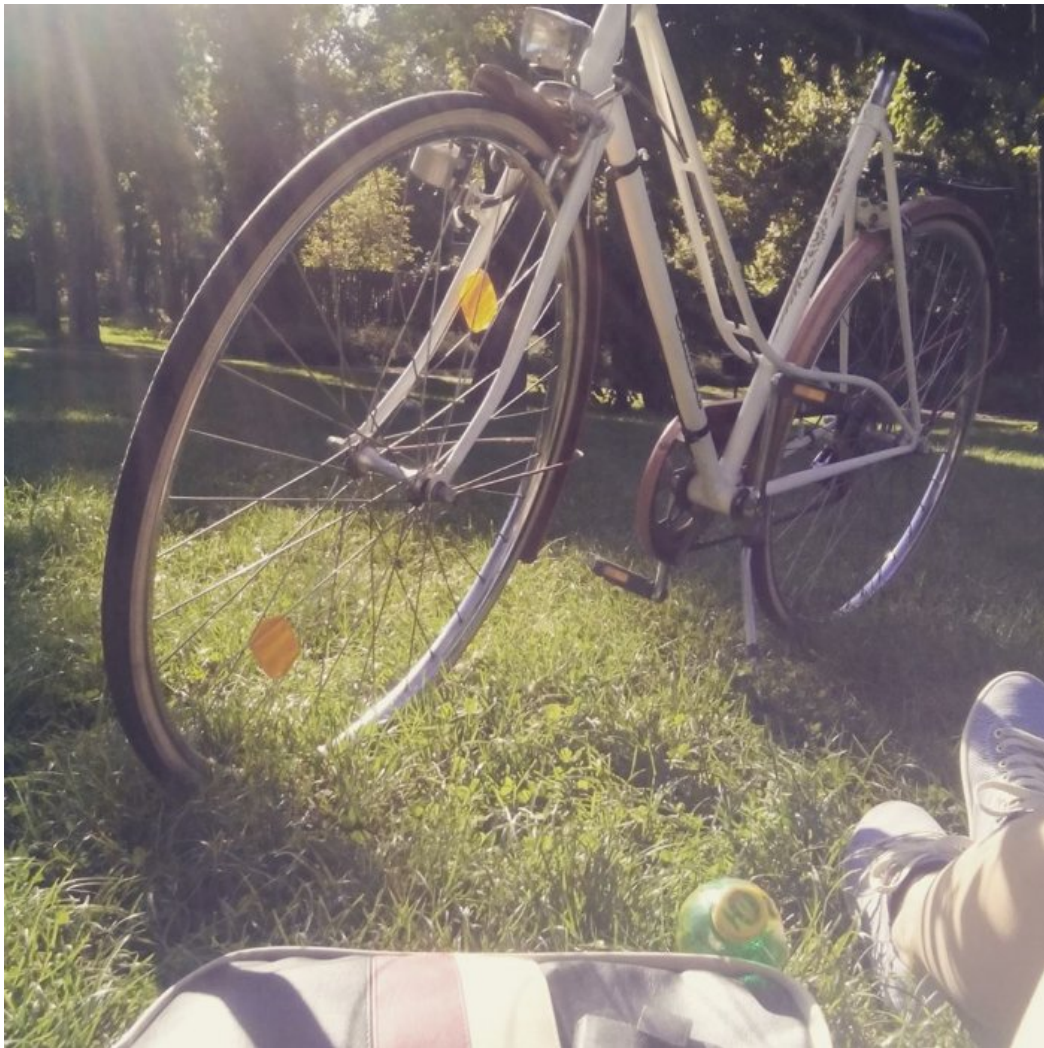

Takovéhle balkónky najdete na každém kroku. No kdy by si tam nechtěl vypít ranní šálek kávy...

5. **Blešáky.** Moje vášeň, která mě v Budapešti mále zruinovala. Po první nedělní návštěvě blešáku v parku Varosliget jsem znala svůj program na všechny následující neděle (maďarsky vasárnap, což znamená něco jako trhový den). Vyjednávání s místními trhovci je jedno velké dobrodružství. Představte si situaci: vidíte skvělou lampičku, ale zas víte, že vám musí zbýt peníze na oběd. Stanovíte si v duchu hranici, nad kterou nejdete (dejme tomu 3500 forintů, což je asi 330 korun), a pak to začne. Maďarsky pozdravíte (to ještě zvládnete a nechcete přeci hned na začátku prozradit, že jste turista) a ukážete na lampičku. Trhovec se znalecky podívá a nastřelí cenu: „5000 forintů“. Vy kontrujete (teď už naznačíte, že nerozumíte a trhovec vytahuje bloček a tužku, příp. kalkulačku) a čmáráte na papír „2000 max“. Trhovec „2500“. Vy „2200“. Trhovec „2250“. Kývnete a v duchu se radujete, jaká krása vám teď bude zdobit stůl.

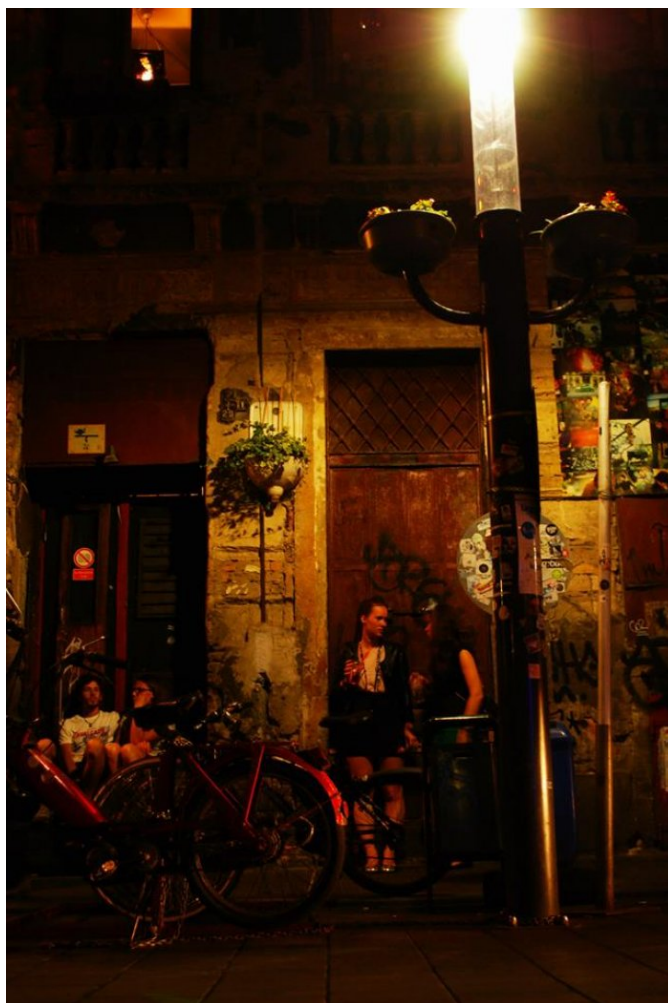

6. **Kolo.** Na kole se dá dojet v Budapešti kamkoliv. Hlavně tedy v Pešti, která je jedna velká placka plná cyklostezek, které vás mnohdy navedou i do jednosměrky. Dostat se z bodu A do bodu B mi trvalo průměrně 4.6 minut. Lítačky jsou tady poměrně drahé, takže jestli nemáte v ruce studentský průkaz, není nic lepšího než skočit do jednoho z mnoha bike bazarů a vybrat si kolo svých snů. Tím mým je Matilda, se kterou jsem se spřátelila tak, že jsem si ji odvezla s sebou do Prahy.

Matilda v celé její kráse.

7. **Ruin pubs.** V každém průvodci Budapeští dnes už najdete známé [Ruin pubs](#). Klasikou, ale teď už dost turistickou, je [Szimpla Kert](#), bar v polorozbořeném domě plný lampiček, blikátek, vany místo pohovky a půlnoční mrkve. Pokud chcete ale něco trochu jiného, zajděte do [Fogas Ház](#), zamluvte si tu Escape Room (za mě jednoznačně doporučuji s tématem Králičí nora), dejte si burger a jestli už bude opravená místnost se starými arkádovými hrami, určitě ji nevynechejte. Pokud chcete trochu toho punku, je nejlepší se osmělit a zajet dál z centra do [Dürer Kertu](#), kde probíhají klidně tři koncerty najednou. Neopomenutelným místem je také [lod' A38](#), která kotví v části Buda a samotná výprava odtamtud v ranních hodinách je zážitek zahalený do tajemného oparu, který se valí po řece.

Každonoční scénérie před Szimpla Kert.

8. **Lázně.** Nejsm lázeňský povaleč, ale když jsem se poslední týden pobytu v Budapešti rozhodla navštívit nejznámější lázně Széchényi (neboli lidově a česky „sécénky“), které jsem navíc měla celý půl rok doslova za barákem, nadávala jsem si, že jsem to nevyzkoušela dřív. Představte si slunnou lednovou sobotu, všude je mrazivo, ale sluníčko krásně svítí. Přijdete do úžasných prostor lázní, převléknete se do plavek, zhluboka se nadechnete a vyběhnete ven a běžíte bosí (protože jste si samozřejmě zapomněli vzít žabky) po malých kamínkách k bazénu zahaleného do husté mlhy. Instinkt vás vede správně a už ležíte po uši ponořeni do vody, která má 39°C. Varující cedulku, že máte v bazénu zůstat maximálně 20 minut, směle ignorujete. Po 40ti minutách, kdy už jste úplně rozmočení a na prstech máte varhánky jako osmdesátiletá babička, se odhodláte vylézt ven a jít (nebo spíš běžet) prozkoumat areál lázní dovnitř. Venkovní bazén leží uprostřed celého areálu a kolem dokola je budova plná saun, odpočíváren a menších bazénků, které mají různou teplotu. Ale stejně se nakonec vrátíte do toho venkovního ;)

Když jste vylezli z bazénu a chtěli se zabalit do osušky, tak to bohužel nešlo, jelikož ručník držel tvar, v jakém jste ho na lavičce zanechali...

9. **Víno.** Zajímavým faktem Budapešti je, že ať už půjdete do sebevětšího pajzlu, vždy tam budou mít dobré víno a budou mít minimálně dva druhy na výběr (a červené a bílé nepočítám jako druhy). Ozkoušené mám především víno z oblasti Szekszárd, které nikdy nezklamalo. Vinotéky se stáčeným vínem tu moc nefrčí, ale nejlepší je stejně si dát sklenku přímo na některém ze dvorků ruin pubů a nasávat poklidnou atmosféru ;)

10. **Jídlo.** S vínem je samozřejmě spjaté i jídlo. Sobotní trhy se zeleninou a ovocem musím jmenovat jako první. Kam se hrabou farmářské trhy na Jiřáku. Tady najdete čerstvě vytrženou mrkev s kusy hlíny, kterou prodává snad stoletá babička, marmelády s ručně psanými etiketami a při výběru toho nejlepšího vína (teď myslím ovoce) ochutnáte od 5 různých prodejců, než se konečně rozhodnete, které je úplně to nejsladší. Na otázku kam zajít na nejlepší jídlo rozhodně a bez rozmyšlení doporučuji [Kőleves](#). Na menu mají asi 12 různých jídel, ale každé je naprosto fenomenální, s vyváženými chutěmi, které vám v puse rozehrají hotovou operetu. Pokud chcete ochutnat něco typicky maďarského, rozhodně nevynechejte kaštanové pyré, maďarskou klobásu a masové palačinky hortobágy. Jo, a pokud tu nechcete být za úplného turistu, určitě si nedávejte langoš s kečupem ;)

Autor: Lenka Kolářová